

PARTER OCH DOMSLUT

Roger Karlsson

Parter

Tilltalad

Bengt Göte ROGER Karlsson, 19730118-4755
Olsbjärsvägen 50, 432 47 Varberg

Offentlig försvarare
Advokat Mardin Pakas
Advokatfirman Ottosson & Pakas AB
Östra Hamngatan 52, 411 09 Göteborg

Åklagare

Vice chefsåklagare Lena Lithner
Åklagarmyndigheten
Åklagarkammaren i Halmstad
Box 1005, 405 21 Göteborg

Målsägande

1. Sekretess NN1

Målsägandebiträde
Advokat Anna Heurlin
Advokatbyrån Anna Heurlin AB
Box 156, 432 24 Varberg

2. Sekretess NN4

Målsägandebiträde
Advokat Linnéa Bonde
Advokatbyrån Anna Heurlin AB
Box 156, 432 24 Varberg

Domslut

Brott som Roger Karlsson döms för

Försök till grov våldtäkt, 2024-09-19, 6 kap 1 § 1 st 1 men och 4 men 2 p och 3 p och 3 st och 15 § 1 st brottsbalken och 6 kap 15 § 1 st brottsbalken i sin lydelse före 1 juli 2025 samt 23 kap 1 § brottsbalken

Detta är en avskrift av en elektronisk originalhandling.

Postadress
Box 121
432 23 Varberg

Besöksadress
Östra Långgatan 7
Varberg

Expeditionstid
måndag–fredag
08:00–16:00

Telefon
0340-62 84 00

E-post
varbergs.tingsratt@dom.se
Webb
www.varbergstingsratt.domstol.se

Grovt sexuellt övergrepp, 2023-02-19, 6 kap 2 § 3 st brottsbalken

Påföljd

Fängelse 3 år

Skadestånd

Roger Karlsson ska till NN4 betala skadestånd med 135 000 kr jämte ränta enligt 4 § 5 st och 6 § räntelagen från den 19 februari 2023 till dess betalning sker. Skadeståndet avser ersättning för kränkning med 125 000 kr och ersättning för sveda och värk med 10 000 kr.

Roger Karlsson ska till NN1 betala skadestånd med 165 000 kr jämte ränta enligt 4 § 5 st och 6 § räntelagen från den 19 september 2024 till dess betalning sker. Skadeståndet avser ersättning för kränkning med 150 000 kr och ersättning för sveda och värk med 15 000 kr.

Sekretess

Sekretessbestämmelsen i 21 kap 1 § offentlighets- och sekretesslagen (2009:400) ska fortsätta att vara tillämplig på uppgifter som lagts fram inom stängda dörrar och som avser målsägandenas hälsa.

Sekretessbestämmelsen i 35 kap 12 § offentlighets- och sekretesslagen (2009:400) ska fortsätta att vara tillämplig på uppgifter som har lagts fram vid förhandling inom stängda dörrar och som kan röja målsägandenas identiteter.

Sekretessbestämmelsen i 35 kap 12 § offentlighets- och sekretesslagen (2009:400) ska fortsätta att vara tillämplig på uppgifter som kan röja målsägandenas identiteter.

Brottsofferfond

Roger Karlsson ska betala en avgift till brottsofferfonden på 1 000 kr.

Ersättning och återbetalning

Mardin Pakas ska få ersättning av staten med 118 903 kr. Beloppet fördelas enligt följande:

- 87 872 kr arbete
- 7 250 kr tidspillan
- 23 781 kr mervärdesskatt

Anna Heurlin ska få ersättning av staten med 48 316 kr. Beloppet fördelas enligt följande:

- 38 653 kr arbete
- 9 663 kr mervärdesskatt

Linnéa Bonde ska få ersättning av staten med 57 618 kr. Beloppet fördelas enligt följande:

- 43 219 kr arbete
- 2 875 kr tidspillan
- 11 524 kr mervärdesskatt

Staten ska stå för kostnaderna.

YRKANDEN

Stämningsansökan 2025-02-19, Åtalspunkt 1

Åklagaren har begärt att Roger Karlsson ska dömas för försök till grov våldtäkt enligt 6 kap 1 § 1 st 1 men och 4 men 2 p och 3 p och 3 st och 15 § 1 st brottsbalken och 6 kap 15 § 1 st brottsbalken i sin lydelse före 1 juli 2025 samt 23 kap 1 § brottsbalken.

Åklagaren har angett följande gärningsbeskrivning.

1.1 FÖRSÖK TILL GROV VÅLDTÄKT (5000-K1169155-24)

Roger Karlsson har gjort sig skyldig till försök till grov våldtäkt genom att dra ned sina byxor och försöka förmå NN1 att närma sig hans könsorgan med sin mun för att utföra en sexuell handling såsom oralt samlag. Risk för brottets fullbordan har förelegat eller endast på grund av tillfälliga omständigheter varit utesluten. Endast omständigheten att ett vittne ingripit gör att den sexuella handlingen inte har fullbordats. Brottet är grovt med hänsyn till att målsäganden inte kan samtycka till denna gärning eller värja sig emot gärningen då hon befinner sig i en särskilt utsatt position på grund utav demenssjukdom samt står i beroendeställning till Roger Karlsson. Roger Karlsson har genom sitt agerande visat särskild hänsynslöshet då målsäganden varit en hjälplös person. Det hände den 19 september 2024 i målsägandens bostad på Vallinsvägen, Varberg, Varbergs kommun
Roger Karlsson begick gärningen med uppsåt.

Stämningsansökan 2025-08-05, Åtalspunkt 1

Åklagaren har begärt att Roger Karlsson ska dömas för grovt sexuellt övergrepp enligt 6 kap 2 § 3 st brottsbalken.

Åklagaren har angett följande gärningsbeskrivning.

1.1 GROVT SEXUELLT ÖVERGREPP (5000-K214379-23)

Roger Karlsson har upprepade gånger tagit på NN4:s mage, ben, underliv

utanpå kläderna och därefter fört in handen innanför byxorna och tagit på målsägandes bara underliv. Den sexuella handlingen har genomförts med NN4 som inte deltog frivilligt. Roger Karlsson har otillbörligt utnyttjat att NN4 på grund av sömn, sjukdom och/eller annars med hänsyn till omständigheterna befann sig i en särskilt utsatt situation.

Brottet ska bedömas som grovt med hänsyn till att Roger Karlsson visat särskild hänsynslöshet då han i egenskap av skötare på psykiatrisk avdelning utnyttjat NN4:s utsatta belägenhet som inlagd patient.

Det hände den 19 februari 2023 på Sjukhuset, Träslövsvägen, Varberg, Varbergs kommun. Roger Karlsson begick gärningen med uppsåt.

Ansvarsyrkande i andra hand

Sexuellt ofredande

Roger Karlsson har i vart fall genom ovanstående agerande ofredat NN 4 på ett sätt som kunde förväntas kränka hennes sexuella integritet.

Skadestånd

NN4 yrkar att tingsrätten förpliktigar Roger Karlsson att till hen utge skadestånd med 135 000 kr, varav 125 000 kr avser ersättning för kränkning och 10 000 kr avser ersättning för sveda och värk. Å beloppet yrkas ränta enligt 4 § 5 st och 6 § räntelagen från den 19 februari 2023, till dess betalning sker.

NN1 yrkar att tingsrätten ska förpliktiga Roger Karlsson att till hen utge skadestånd med 165 000 kr varav 150 000 kr avser ersättning för kränkning och 15 000 kr avser ersättning för sveda och värk. Å beloppet yrkas ränta enligt 4 § 5 st och 6 § räntelagen från den 19 september 2024, till dess betalning sker.

SKÄL

INSTÄLLNINGEN M.M.

Roger Karlsson har förnekat försök till grov våldtäkt och bestritt det enskilda anspråket men vitsordat sättet att beräkna räntan.

Roger Karlsson har förnekat grovt sexuellt övergrepp och bestritt det enskilda anspråket men vitsordat sättet att beräkna räntan.

UTREDNINGEN

Åklagaren har åberopat den bevisning som framgår av stämningsansökan samt ett fotografi på en person i blöja hämtad ur Roger Karlssons telefon.

Målsäganden har åberopat daganteckningar rörande hennes mående efter händelsen.

Försök till grov våldtäkt

Roger Karlsson har uppgett i huvudsak följande. Han är undersköterska och hans arbetsuppgifter är att ta hand om de boende på bästa sätt. Han har medicindelegering och han hjälper till vid matning. Han hjälper även till med att få upp brukarna och att ta på dem kläder och hjälpa dem vid toalettbesök och duschningar.

Han arbetar som en resurs på boendets olika avdelningar. Han får reda på morgonen var han ska vara under dagen. Han är inte knuten till en specifik avdelning. Det finns en vanlig avdelning och fem avdelningar för dementa.

Alla boende på demensavdelningarna har olika grad av demens. Han hade varit på målsägandens avdelning tidigare. Han vet inte hur många gånger, men det är flera gånger. Han hade träffat målsäganden ett flertal gånger tidigare.

Målsäganden är en ganska glad kvinna som söker kontakt från alla. Hon hade en annan boende på sin avdelning som målsäganden gärna höll i handen.

Målsäganden var ganska närgången och ville ha kontakt. Målsäganden har lagt handen på honom när han stått bredvid målsäganden. Det har varit mer som en smekning. Målsäganden har vid enstaka tillfällen kunnat lägga handen på hans rumpa eller lår. Hon har bett honom att följa med henne till Bollebygd.

Målsäganden var långt gången i sin demens. Det är en del av patienterna som

blir närgångna som en del i deras sjukdom. Målsäganden gillar män.
Målsäganden har lagt handen på hans kön, och då har han tagit bort handen.

Den aktuella dagen började han klockan 13, och han fick en lätt rapport från de som jobbade på avdelningen. De boende hade precis ätit. Målsäganden satt och nickade efter maten, och då frågade han om målsäganden ville gå och lägga sig, och det ville hon. Målsäganden går med rollator, men hon kan gå lite utan med stöd av personal. Målsäganden ställde sin rollator vid dörröppningen till rummet och han hjälpte målsäganden till sängen. När han lade målsäganden ner i sängen tog hon tag i hans kläder som stöd. Sedan rättade han till kudden och pratade med målsäganden samtidigt, och målsäganden frågade honom om han kunde väcka henne så hon inte skulle missa tre-fikat. Efter det rättade han till sina kläder. Målsäganden drog inte ner hans byxor. Han knyter sina byxor i midjan, så de kan inte åka ner. Det var då kollegan frågade vad han gjorde, och han svarade att han lade målsäganden, och då sa kollegan igen, men Roger vad gör du. Sedan sprang kollegan iväg. Kollegan var upprörd. Han tänkte att han kanske hade missat något i pärmen för vad som gällde målsäganden. Han känner inte kollegan sedan tidigare. De har inte arbetat tillsammans så många gånger tidigare. Han har inte upplevt några problem med kollegan eller att det fanns något agg mellan dem.

Han stod vid huvudändan på sängen när han rättade till kudden. Han stod hitom bordet som syns på den förevisade bilden.

Han uppfattade det som en helt vanlig dag och en helt vanlig arbetssituation. Han minns inte exakt vad han sa till målsäganden, men han förklarade för henne vad han gjorde medan han lade henne ner.

Byxorna har både resår och snörning. Han brukar ha tunika, så han utgår från att han hade en sådan på sig.

Efter att Lisa hade sprungit iväg gick han igenom medicinlistorna för att se om någon behövde medicin. Sedan kom Pia och Mia upp för att prata med honom. Han ombads att lämna nycklar och telefon på avdelningen, och sedan gick de ner till deras kontor där de berättade vad Lisa hade berättat. Han förnekade att han skulle ha gjort vad Lisa berättat. Han fick besked att han var avstängd. Det skrevs inga anteckningar under samtalet.

Mia och Pia var hans närmaste chefer.

Han blev gripen på kvällen när han kom hem till sin bostad. Han blev chockad av anklagelserna, och efter att han hade lämnat arbetet körde han runt en stund innan han hämtade sin fru och sin son. När han kom hem fanns polisen på plats.

Han vet inte vad han ska säga om att Lisa ska ha sagt att han blev generad när hon frågade vad han gjorde. Han blev mer förvånad över vad hon frågade.

Han känner inte igen den bilden på en rumpa iklädd blöja som har förevisats, och han har inte sett den innan han visades bilden av polisen.

Det bor 10 patienter på varje avdelning. Han började kl. 13 och Lisa skulle börja kl. 14. Det var bara han och Lisa som skulle arbeta på avdelningen den aktuella dagen.

Han tror sig veta vem Shirin Durmushali är, och han har inget otalt med henne. Han kan inte minnas några händelser under vilka han skulle ha agerat gränslöst. Han uppfattar inte att han har ett gränslöst beteende. Han kan ibland lägga en hand på patienterna som ett uttryck för medmänsklighet.

Målsäganden gillade närhet, och ibland kunde man få en kram. Det är möjligt att han fick en kram i samband med att han skulle lägga målsäganden den aktuella dagen.

Under studierna till undersköterska jobbade han på Trygghetslarmet. Sedan började han på psykiatrins behandling. Han hade tänkt arbeta med akutsjukvården, men han bestämde sig för att arbeta inom psykiatrin. Han arbetade på PIVA innan han började på Midsommargården.

Det stämmer att han var misstänkt för brott under hans tid på PIVA, men det lades ner.

Dörren stod på glänt när han var inne hos målsäganden. Han skulle ju bara hjälpa målsäganden att gå och lägga sig, och det fanns inte skäl att stänga dörren. Han tror att händelsen utspelade sig strax innan kl. 14. Han var ensam en liten stund innan Lisa kom. Han tror att Lisa sagt att hon mötte den som hon bytte av i trappan. Det sker ytterligare ett byte vid kl. 16.

Han har inte försökt våldta målsäganden och han har inte dragit ner sina byxor och han har inte försökt förmå målsäganden att närma sig honom för att utföra oralsex. Han vet inte varför Lisa säger som hon gör, men han tror att Lisa misstolkat situationen och sett fel.

När Lisa kom in hade han precis rättat till målsägandens kudde och han var vänd lite snett mot målsäganden med lite av ryggtavlan vänd mot där Lisa stod.

Han uppfattar att alla patienter går upp och ner i mående. Han vet inte om målsäganden uppfattade situationen som oroande när de lämnade henne kvar i rummet.

Det är så osannolikt att han skulle ha gjort som påstås, det finns inte i hans värld. Lisa kunde inte se vad hon påstår att hon sett och målsäganden låg ner på rygg i sängen och han och målsäganden var inte placerade så i förhållande till varandra att det som påstås hade kunnat utspela sig.

Han nämnde tidigt att han ville att man skulle kontrollera övervakningsfilmerna om det var så att det fanns någon inspelningsfunktion.

Han har haft ett tufft år och han är uthängd och mordhotad på nätet.

Lisa Sandberg har uppgett i huvudsak följande. Hon är undersköterska sedan 20 år. Hon arbetade på Midsommargården, men hon sade upp sig en tid efter den nu aktuella händelsen.

Hon kom till jobbet vid kl. 13.50, och hon bytte några ord med den hon bytte av. Hon pratade med kollegan som sa att Roger var på plats, och att Roger hade sagt att det var ok att kollegan gick lite tidigare.

Hon gick in på avdelningen och tittade efter Roger för att få nyckeln. Hon såg då att målsägandens dörr var öppen, och hon förstod att Roger var där. Hon kom fram till dörröppningen. Hon såg att Roger stod vid huvudändan på målsägandens säng. Hon såg att de kommunicerade och att målsägandens hand flaxade. Roger sa ja, ja och nickade mot målsäganden, och hon såg då att målsäganden tog med handen på Rogers skrev. Hon uppfattade målsäganden som lite trevande i sina handrörelser och sedan tog hon på Rogers skrev på

utsidan av byxorna. Roger stod alldeles intill sängen, och målsäganden låg lite på sidan. När hon förstod vad det var hon såg drog Roger ner sina byxor framtill och målsäganden närmade sig Rogers skrev med sin mun. Hon är helt säker på att det var Roger som drog ner sina byxor. Hon såg inte Rogers könsorgan, men så fort hon förstod vad som hände avbröt hon det hela. Då sa hon, vad gör du Roger. Roger blev röd i ansiktet. Hon frågade igen, vad gör du Roger. Roger sa, men det hände inget. Hon sa att hon skulle gå till chefen, och då sa Roger att han skulle följa med. Men hon gick då iväg själv. Hon berättade för Mia och Pia vad som hade hänt. Hon var helt chockad av händelsen. Hon tror inte att målsäganden hann påbörja något oralsex, men hon är helt säker på att det var det som höll på att hända.

Det var inget som skymde hennes sikt.

Hon uppfattade inte att Roger såg att hon stod i dörren. Roger blev chockad när han förstod detta.

Hon har inte haft något otalt med Roger.

Hon tror att det var hon och Roger som skulle arbeta på avdelningen fram till kl. 16. De har då hand om totalt 10 patienter.

Hon berättade om händelsen för cheferna Pia och Mia. Hon hade ingen mer kontakt med Roger under dagen, men hon såg honom på kontoret.

Hon hade ingen kontakt med målsäganden efter händelsen.

Om hon i förhör den 19 september 2024 sagt att Roger tog fram sitt könsorgan så minns hon inte idag att hon skulle ha sett Rogers könsorgan.

Om hon i förhör den 20 september 2024 sagt att hon skymtade könet så minns hon inte detta idag. Om hon sa så i förhör så kan det ha varit så. Hon fick förhöret uppläst för sig.

Om hon i ytterligare förhör den 9 oktober 2024 sagt att Roger drog ner byxorna framtill och att hon skymtade Rogers kön så kan det vara så, men hon minns inte detta idag. Hon skulle inte hitta på detta. Om hon sagt att hon inte såg hela könsorganet så stämmer det hon har sagt, men hon minns det inte idag.

Hon uppfattade att Roger blev generad när de stod utanför målsägandens rum. Hon upprepade flera gånger ”vad gör du Roger”, och Roger såg väldigt besvärad ut.

Målsäganden behövde mycket hjälp vid de dagliga rutinerna, men hon kunde förflytta sig själv. Målsägandens sjukdom gör att hon kan agera utan hämningar.

Hon tror att det var kring kl. 14 som det hela utspelade sig. De har fasta tider för personalbyte. Hon stod i dörröppningen, men inte innanför tröskeln. Dörren stod så öppen att hon kunde stå i dörröppningen utan att hon behövde öppna den. Hon stod och tittade rakt in i rummet.

Målsäganden låg i sängen på rygg men lite på sidan åt Roger håll. Roger stod framför målsägandens säng riktad mot målsäganden. Hon tror att Roger stod ganska rakt mot målsägandens säng. Hon såg Roger mest från sidan.

Om hon i polisförhör den 20 september 2024 sagt att Roger stod jämte sängen vid huvudändan riktad mot målsäganden med ryggen snett mot henne. Roger var väldigt inne i det han gjorde.

Roger drog ner byxorna framtill. Hon är helt säker på situationen.

Hon såg att målsägandens huvud närmade sig Rogers skrev.

Pia Lindskog har uppgett i huvudsak följande. Hon var enhetschef på Midsommargården vid tidpunkten för gärningen. Hon hade personalansvar för medarbetarna och ett omsorgsansvar för patienterna. Boendet består av sex avdelningar. De är två enhetschefer, men de arbetar tätt tillsammans. Hon var chef för målsägandens avdelning.

Vid 14-tiden satt hon på kontoret när hennes kollega kom in tillsammans med Lisa Sandberg. Lisa var askgrå och uppträdde chockad. Lisa började berätta att hon hade varit lite tidig till jobbet och att Lisa hade mött kollegan i trapphuset. Lisas kollega hade då sagt att Roger hade sagt att kollegan kunde gå lite tidigare. Sedan hade Lisa gått ner och tittat i en pärm, och därefter hade Lisa gått upp till avdelningen igen. Lisa hade då sett att målsägandens dörr stod på glänt. Lisa hade då sett att Roger hade stått vid målsägandens säng och nickat

mot målsäganden och sedan hade Roger dragit ner byxorna och målsäganden hade varit på väg med sin mun mot Rogers könsorgan. Lisa hade då sagt ”Roger, vad gör du”. Sedan hade Lisa gått ner till kontoret och där berättade Lisa vad som hade hänt. Lisa uttryckte att hon var helt säker på vad hon sett.

Det var ju en sådan speciell situation. De ringde HR för att få veta hur det skulle agera. De fick till svar att Roger skulle skickas hem omedelbart. Efter det gick de upp för att tala med Roger. När de kom upp bad de Roger att lämna ifrån sig nycklar och telefon. Sedan gick de tillbaka till hennes kontor för att Roger skulle kunna berätta vad som hänt. Roger sa att det inte var sant det som Lisa hade sagt. Roger sa att han bara skulle ge målsäganden en kram och att det var målsäganden som ville ha en kram. Roger tyckte att de skulle göra upp det internt, men de sa att det skulle ringa polisen. I samband med detta lämnade Roger Midsommargården. När polisen kom till platsen höll de förhör med Lisa, henne och Pia. Polisen tog även fotografier på avdelningen och inne på rummet.

Roger agerade nervöst och oroligt. Det syntes tydligt att Roger var obekväm i situationen. Roger tyckte att de skulle göra upp det internt eftersom det stod ord mot ord. Roger var bekymrad över hur han skulle försörja sig och sin familj.

Roger ringde och skickade sms under eftermiddagen, men polisen uppmanade dem att inte svara.

Hon vet inte hur ofta Roger har varit på målsägandens avdelning. Roger ville gärna arbeta kvällar.

Hon var uppe på avdelningen extra mycket efter händelsen. Målsäganden hade uttryckt att ”han slog mig i alla fall inte, men jag blev rädd”. Det var flera som reagerade på att målsäganden efter händelsen uppträdde annorlunda än vad målsäganden vanligtvis gör.

Roger var uppskattad som kollega. Hon hörde inget om att Roger inte fungerade på arbetsplatsen.

Maria Alexandersson har uppgett i huvudsak följande. Hon var och är enhetschef på Midsommargården. Hon och Pia har ett delat ledarskap. Pia är

chef för den avdelningen som målsäganden bor på, men de arbetar tätt tillsammans. Alla som bor på målsägandens avdelning lider av demenssjukdom.

Hon satt i möte när Lisa kom. Lisa bad henne att komma ut. Hennes första känsla var att det hade hänt något fruktansvärt. Lisa var helt chockad och hade svårt att prata. Lisa sjönk ihop på skostället. De gick in på Pias kontor, och då började Lisa att berätta vad hon hade sett. Hon har aldrig sett en människa så chockad som Lisa var.

Lisa berättade att hon hade kommit till jobbet lite innan kl. 14 och att Lisa hade mött en kollega som var på väg hem. Kollegan hade sagt till Lisa att Roger var uppe på avdelningen. Lisa hade då gått och tittat i pärmerna över vak innan hon gick upp till avdelningen. Då hade Lisa letat efter Roger och sett att målsägandens dörr stod på glänt. När Lisa tittade in stod Roger vid målsägandens huvudända och uppmanade målsäganden att göra oralsex på Roger. Lisa hade då sagt "Roger, vad gör du".

Hon var med när de skulle tala med Roger. De ringde sin HR-konsult innan de gick för att prata med Roger. Roger följde med dem till kontoret efter att ha lämnat nycklar och mobil. Det var lugnt och stilla.

Roger berättade sin version av händelsen. Roger sa att han skulle hjälpa målsäganden till sängen och målsäganden ville ha en kram, och att målsäganden i samband med detta drog ner Rogers byxor. Roger var lugn till en början, men sedan började Roger ifrågasätta att de trodde på Lisas historia. Roger ville att de skulle reda ut det internt, men de informerade Roger om att de skulle kontakta polisen och att han var avstängd utan lön.

Hon uppfattade ingen osäkerhet eller tveksamhet hos Lisa när Lisa berättade vad Lisa sett.

Hon uppfattade Lisa som att Roger uppmanade målsäganden till oralsex, och hon har ingen kommentar till att det står annorlunda i polisförhör.

Linnea Emanuelsson har uppgett i huvudsak följande. Hon arbetar som planerare på ett särskilt boende för äldre. Hon är undersköterska, så hon arbetar även i vården. Hon fick arbeta på målsägandens avdelning med anledning av

den aktuella händelsen. Hon hade kontakt med målsäganden efter händelsen den 19 september 2024. När hon kom upp på avdelningen mötte hon målsäganden i matsalen. Hon kände direkt att målsäganden sökte hennes kontakt och ville att hon skulle komma sitta bredvid målsäganden. Målsäganden frågade ”vad är det som händer?”. Då frågade hon vad målsäganden menade, då svarade målsäganden ”jag har ju inte blivit slagen eller så, men det är klart att man blir rädd”. Hon upplevde att målsäganden var orolig och stressad. Målsäganden brukar vara lugn. Målsäganden sa också något om att alla gick.

Hon var uppe på avdelningen även den 20 september för att se hur det var med målsäganden. Hon upplevde målsäganden som lugnare då.

Lisa berättade för henne vad som hade hänt innan hon gick upp för att arbeta på avdelningen. Lisa berättade att hon hade letat efter Roger, och att Lisa sedan hade hittat honom inne hos målsäganden. Målsägandens dörr hade stått på glänt, och då hade Lisa sett att målsägandens mun var på väg mot Rogers kön och att Rogers byxor var nere. Lisa sa att det var Roger som drog ner byxorna och att Roger sa något uppmanande till målsäganden.

Lisa var väldigt upprörd efter händelsen. Hon har aldrig sett Lisa på det sättet.

Henrik Erling har uppgett i huvudsak följande. I september 2024 var han avdelningschef på PIVA (Psykiatrisk intensivvårdsavdelning). Han började där i april 2022. Han var Roger Karlssons chef från april 2022 till september 2023. Roger fick klagomål och det förekom misstankar om sexuella ofredanden vid två olika tillfällen. Det rörde patienter på PIVA. Det första fallet var i slutet av februari 2023. Det var en 25-årig patient som berättade att Roger hade tafsat på henne inne på hennes rum. I augusti 2023 var det en annan patient i 50-årsåldern som reagerade på att Roger tog på henne på ett icke önskvärt sätt. Även det ska ha skett inne på ett patientrum. Det förekom även uppgifter om att en annan äldre kvinna som var dement hade reagerat, men det var väldigt oklart och gick inte att utreda. Det är dessa tre händelser som han känner till. Roger nämnde dock själv en händelse innan det första tillfället. Det var då en berusad patient som hade varit på Roger.

Roger blev avstängd efter första händelsen, men när utredningen lades ner fick

Roger komma tillbaka. Sedan gick det några månader innan den andra händelsen uppmärksammades, och då blev Roger avstängd igen. Sedan ville Roger inte vara kvar. Roger upplevde sig falskt anklagad och att det blivit en häxjakt mot Roger. Roger var ledsen och upprörd över situationen.

Det är ovanligt att personal får flera anmälningar mot sig.

Han har fått veta från kvinnlig personal att de upplevt obehag kring Roger. Personal hade även reagerat på att Roger gärna var kontaktperson för kvinnliga patienter.

Han gav vad han uppfattar som goda referenser när Roger sökte nytt jobb, och det har han funderat mycket kring med anledning vad som framkommit.

Shirin Durmushali har uppgett i huvudsak följande. Hon är undersköterska och hon arbetar som timvikarie på Midsommargården. Det varierar hur mycket hon arbetar. Hon har haft kontakt med målsäganden i sitt arbete. Hon har arbetat med Roger, men inte så mycket. Hon har reagerat på en händelse som involverade Roger och en annan kvinna på Midsommargården. Hon märkte att kvinnan talade om Roger som kvinnans älskling. Kvinnan och Roger höll varandra i handen. Vid ett tillfälle i matsalen satt Roger och kvinnan väldigt nära varandra. När hon hade gått iväg en stund och kom tillbaka märkte hon att Roger hade handen på kvinnans ben nära kvinnans ljumske mellan kvinnans ben. I någon situation var kvinnan upprörd på henne och sa att hon inte fick vara nära Roger för att han var hennes. Nästa kväll gick Roger för att hjälpa kvinnan ensam trots att de brukar ha dubbelbemanning. Roger var borta väldigt länge. Hon märkte att något inte stämde. Det är allt hon vet. Vid ett tillfälle frågade kvinnan Roger om hans kuk var stor i kalsongen. Vid ett annat tillfälle bad kvinnan Roger att lägga henne, men att han skulle vara försiktig med henne.

Grovt sexuellt övergrepp

Målsäganden har uppgett i huvudsak följande. Hon hade ett möte på öppenvården i Varberg, och under det mötet så hade hon väldigt mycket ångest, och hon hade inte ätit på några dagar. Då fick hon träffa en läkare som beslutade om LPT, och efter det fick hon åka till PIVA. Hon fick ett eget rum,

och hon höll sig mest på det egna rummet. Den 19 februari höll hon sig på rummet hela dagen förutom när hon skulle äta. Hon åt tillsammans med en tjej som var hennes kontaktperson. Hon åt vid lunchtid, kl. 11 eller 12. Hon fick en Oxascand i samband med måltiden för att hon skulle kunna äta. Den hjälper henne mot ångesten när hon ska äta.

Efter maten hade hon oftast vak på sitt rum. Efter maten lade hon sig på sängen och väntade på att hennes kompis Nienke skulle hälsa på. Hon låg i sängen iklädd mjukisbyxor, trosor, T-shirt och hon tror även att hon hade en tjoctröja. Hon hade täcket över sig. Byxorna och trosorna var av den modellen som förevisats på bild.

Hon slumrade till, och vaknade sedan av att det kom in någon genom dörren. Då öppnade hon ögonen och hon hade inte reagerat på att det var någon som hade knackat. Det steg in en vitklädd person som hon inte sett på avdelningen tidigare. Hon har inget minne av att mannen presenterade sig. Mannen satte sig bredvid henne och sa att det inte var bra att sova så mycket. Mannen satt på huk vid sängen. Mannen lyfte på täcket och tittade in. Sedan tog mannen in händerna innanför täcket och började stryka dem mot hennes mage, underliv och insidan låren. Mannen tryckte till några gånger på insidan låren. Sedan sa han något om att hon var varm och att han skulle hämta en termometer. Hon har aldrig varit med om det tidigare. Det första hon tänkte var att hon blev rädd, och att hon aldrig hade sett mannen innan. Mannens ansikte och blick samt att han rörde henne på det sättet skrämde henne. Mannen kom strax tillbaka igen, och då pratade mannen med henne om hon hade någon telefon på sig. Hon läste på skylten på mannens bröst att mannen hette Roger. Det stod också att mannen var skötare. Under tiden hade mannen handen under täcket och smekte hennes mage och lår. Hon blev rädd och visste inte vad hon skulle göra. Hon vågade inte röra sig, och hon svarade på mannens frågor med korta svar. Mannen frågade om hon hade någon pojkvän eller flickvän och om den personen visste att hon var där. Mannen frågade också vad en så söt liten tjej gjorde där inne. Sedan tryckte mannen upp fingrarna i hennes underliv, det kändes som om det var fler än två fingrar. Hon blev jätterädd. Mannen tryckte med kraft. Det var utanpå byxorna. Han pratade om bron som hon hade sagt att hon skulle hoppa ifrån, och han nämnde också att hon hade en hund. Hon

reagerade på att mannen visste så mycket om henne trots att hon inte hade träffat honom tidigare. Mannen fortsatte smeka henne och tryckte till igen. Sedan tog han sin hand innanför hennes trosor och hon kände hur han rörde hennes inre blygdläppar. Det kändes som om det var en eller två fingrar. De var bara någon sekund innan hon tog bort honom genom att rycka bort hans hand, och då resta han sig och gick ut. Hon låg kvar några sekunder innan hon gick ut. Då mötte hon mannens blick när hans stod på det inglasade kontoret. Mannen följde henne med blicken. Hon pratade med en sjuksköterska och sa att hon inte ville vara ensam. Då kom Roger förbi och frågade om hon hade sin mobil på sig. Sedan gick hon in i det andra dagrummet där de brukade äta tillsammans med sin kontaktperson. De skulle spela något spel i väntan Nienke.

Sedan gick de till ett rum utanför där hon träffade sin kompis Nienke. Hon berättade för Nienke vad som hade hänt.

Hon fick Oxascand en halvtimma innan måltiderna. Det påverkade henne inte mer än att ångesten inte blev lika hög och att hon kände sig lite lugnare.

Hennes kontaktperson hette Jasmin eller Jasmina. Kontaktpersonen har varit med henne vid maten och de brukar ha en avstämning i slutet av dagen. Det är den personen man kan vända sig till om det är något. Jasmina var i tjänst den aktuella dagen. Hon hade aldrig sett Roger innan han kom in till henne.

Hon berättade för Nienke att hon var rädd och att det var mannen som hade följt henne till rummet som hade gjort det. Sedan berättade hon vad som hade hänt. Nienke sa att de skulle prata med någon, och då kom en sjuksköterska in som hon berättade för. Sjuksköterskan sa att hon behövde hämta någon annan, och då berättade hon igen. Efter det ville hon åka hem, men personalen tyckte att hon skulle stanna kvar efter händelsen och inte åka hem. De sa att Roger inte skulle komma tillbaka på någon dag och att hon skulle stanna en natt till, och då gick hon med på det.

På natten var hon rädd och hon vågade inte sova. Hon fick frågan om hon ville ta något läkemedel för att somna, men hon vågade inte för hon var rädd att hon inte skulle vakna om någon skulle komma in.

Hon lämnade avdelningen den 21 februari. Hon berättade för två sköterskor. De sa att hon inte skulle prata med någon annan om det. På kvällen grät hon mycket, och då kom det in en sköterska som hon nämnde det för, men hon berättade inte så mycket. Då hämtade sköterskan en annan sköterska; hon minns att det var två sköterskor inne i rummet. En av sköterskorna, som hon inte hade haft kontakt med tidigare, sa att hon säkert bara hade drömt. De som visste om vad som hänt var inte kvar på natten.

Hon hade kontakt med Nienke på telefonen under kvällen.

När hon lämnade sjukhuset blev hon hämtad av sin pappa. Hon minns inte om hon berättade något för sin pappa i bilen. När hon kom hem till mamma och pappa berättade hon för dem och för hennes storebror vad som hade hänt, och då hjälpte hennes mamma henne att göra en polisanmälan.

Året innan detta hände hade hon gått klart en behandling och hon hade gjort en PTSD-behandling med anledning av en liknande händelse. Hon var sjukskriven i något år under tiden som hon genomgick behandlingen. I början på året var första gången hon kände glädje och att framtiden inte var helt svart, att det fanns saker att leva för. Hon började drömma om att göra grejer, och tanken var att hon skulle börja arbeta igen. Under januari och februari fick hon en dipp i ätstörningen, och hon hade svårt att äta och kompensera mycket. Hon kände ändå att hon var på rätt väg, men sedan hände det på sjukhuset.

Hon har varit tydlig med att hon inte vill återvända till Varbergs sjukhus och att hon inte vill ha någon manlig personal. Efter händelsen hade hon svårt att söka den vården hon hade behövt. Under sommaren blev hon inlagd några veckor i Halmstad.

Hon har inte träffat på Roger efter händelsen.

Hon är nästan säker på att hon inte hade tagit Lergigan den aktuella dagen.

Hon fick inte gå ut från avdelningen under tiden hon var placerad där. Det brukar vara så att kontaktpersonen kommer in på morgonen och presenterar sig och frågar hur det är. Det har varit kontaktpersonen som hon ätit med och som tagit vaket efteråt. Om det har varit en annan personal som ska involveras har detta informerats tydligt. Hon var mest på sitt rum. Ibland händer det att någon

knackar på och tittar till en. Ofta tittar de bara in genom luckan.

När Roger klev in reagerade hon på att hon inte hörde någon knackning och att han inte heller presenterade sig. Det blev obehagligt. Hon hade ju inte sett honom tidigare. Hon tänkte att han inte var någon av personalen eftersom hon inte hade sett honom tidigare och han hade betydligt mycket mindre grejer på sig än vad de flesta andra hade. Det händer att personal kan lägga en hand på axeln, men de har alltid frågat först oavsett vilket tillstånd hon varit i. Annars är det ingen beröring.

Hon har påverkats av händelsen. Som hon sagt så kändes det bättre i början av året. Efter händelsen blev hon rädd och vågade inte vara ensam. Hon ville inte gå i affärer och hon kunde inte gå ut med sin hund eller sova i sin lägenhet. Hon var rädd för alla män. Hon kände sig inlåst och isolerad på grund av rädslan. Hon isolerade sig och fick självmordstankar igen. Hon kände ett äckel över sin kropp som inte kändes som det hon brukade känna beträffande sin vikt, det var en annan typ av känsla av äckel.

Hon fick hjälp av boendestöd för att komma ut från lägenheten de gånger hon sov där och hon fick hjälp med att handla, men hon avslutade det på grund av att hon inte klarade av det. Hon sov oftast hemma hos sin mamma och pappa eller hos sin kompis. Hon har blivit fräntagen sin frihet, hon har känt sig inlåst och instängd. Hon har känt sig rädd för allting, och har inte haft ett fungerande liv. Det som hon tänkte i början på året – att hon skulle börja arbeta och att hon började umgås med kompisar – det försvann igen och det har fortfarande inte kommit tillbaka. Hennes försämrade mående är kopplat till den nu aktuella händelsen.

Den 19 februari tog hon Oxascand till måltiderna. Hon minns inte att hon skulle tagit något annat läkemedel.

Hon tror att Roger kom in till henne strax efter kl. 15.

Hon har kontaktat Rogers familj vid ett tillfälle. Hon kontaktade Rogers syster. När hon var på PIVA fick hon en ny kontaktperson. Personen betedde sig jättekonstigt. Det brukar inte vara så att personalen ställer frågor direkt om händelsen. Med anledning av att personen betedde och uttryckte sig konstigt

ville hon inte ha personen som kontaktpersonen. När hon tittade på Facebook så såg hon ett inlägg på kontaktpersonens Facebook från en Kerstin Karlsson, och då sökte hon upp numret till personen och ringde och frågade om det var Rogers syster, och kvinnan svarade ja. Det handlade bara om skälen till varför hon ville byta kontaktperson.

Roger Karlsson har uppgett i huvudsak följande. På PIVA och PAM arbetar de tillsammans med gemensamma utrymmen. I början på arbetspasset får man en rapport från de som arbetat under tidigare pass. Man får då information om de inneliggande och deras bakgrund. Han fick information om att målsäganden var svår att få kontakt med, men att hon hade vissa intressen som kunde hjälpa kontakten. All personal är likadant klädda i vita kläder. Han hade sin namnskylt på bröstet.

Den aktuella dagen arbetade han 07-16. Det fanns en patient som krävde särskilt vak. Han satt på detta vak fram till kl. 12. Därefter bytte han till vård av övriga patienter. Han tror att målsägandens kontaktperson hamnade på vaket. Det blev då han som skulle se efter hur det var med målsäganden. Han knackade på innan han gick in. Det gör han alltid. Det var svårt att få kontakt med målsäganden. Han försökte prata med målsäganden om hur hon hade sovit. Han frågade om hon ville duscha. Han såg att målsäganden var svettig och varm, så han bad att få känna på hennes panna. Han frågade om han fick ta hennes temperatur, och efter det gick han för att hämta en febertermometer. Han förklarade för målsäganden hur den fungerade, att man lade den under tungan. Målsäganden hade ingen feber. Han lämnade rummet för att lämna tillbaka febertermometern. Han gick sedan tillbaka till målsäganden och pratade med henne för att få en bild av hennes status. Den informationen används ju sedan av läkare. Han är också utbildad i motiverande samtal, och han föreslog att hon skulle komma ut på avdelningen. Han frågade även om målsägandens anhöriga visste att hon var där. Han frågade också om hon hade någon pojkvän eller flickvän som visste att hon var där.

Han tror att klockan var runt 14.30 när han gick in till målsäganden. Han hade inte haft någon kontakt med målsäganden innan detta. Han vet inte vem som var kontaktperson för målsäganden på förmiddagen. Han var inte utsedd till kontaktperson, men eftersom kontaktpersonen satt på vak blev det han som

fick ta över. Han pratade med en sjuksköterska som sa att målsäganden inte hade varit ute på hela dagen, och han tillfrågades om han kunde prata med målsäganden. Han hade fått information om att målsäganden var suicidal och att det var svårt att få kontakt med målsäganden.

När han tog temperaturen var han framme vid sängen där målsäganden låg. Han stod vid mitten av sängen, men han fick närma sig huvudändan när han tog tempen. Han minns inte hur målsäganden låg, men hon låg under täcket. Om man är inskriven på PIVA har man sjukhuskläder enligt vad som förevisats på bild. När han hade varit ute och lämnat termometern satte han sig på huk vid mitten av sängen. Målsäganden låg fortfarande i sängen under täcket. Han pratade med målsäganden. Han kan ha stöttat sig mot sängen, men han minns inte exakt. Han antar att han höll sig i sängen. Målsäganden svarade på några frågor, men han fick ingen ordentlig kontakt. Han rörde inte sina händer på något särskilt sett. När han skulle lämna rummet reste han sig och klappade målsäganden på benet utanpå täcket och sa att det var bra om hon kunde komma ut. Han uppfattade inte att målsäganden reagerade på något särskilt sätt.

Det var han som hjälpte målsägandens väninna till besöksrummet innan han och en kollega hjälpte målsäganden till besöksrummet. Han frågade målsägandens väninna hur de kände varandra med mera.

Efter att han lämnade besöksrummet hade han ingen mer kontakt med målsäganden. Han slutade kl. 16, och det kan ha varit så att han gick någon minut tidigare. Dagen efter var han ledig. På måndagen fick han ett samtal från Jennie som undrade om han kunde kom in till jobbet. Han trodde då att målsäganden hade tagit sitt liv inne på avdelningen, och att det var det som skulle utredas. När han kom dit så tillfrågades han om vad han trodde att det rörde sig om, och då berättade han sin teori.

Dokumentationen görs i journalanteckningar som läkaren kan använda sig av. Efter att han hade varit inne hos målsäganden dokumenterade han samtalet med målsäganden. Han vet inte om det var som journalanteckningar eller läkaranteckningar.

Han hade arbetat på avdelningen under ungefär två år. Han arbetade på PIVA

och PAM under studierna.

Han fick kännedom om att målsäganden skulle få besök strax innan att han gick in till målsäganden. De var sjuksköterskan som upplyste honom om detta. Om han i polisförhör sagt att han fick information om detta under samtalet med målsäganden så kan det vara så.

Han tror inte att målsäganden har hittat på i ren elakhet att sätta dit honom. Han tror att det är målsägandens psykiska ohälsa och medicinering som gett målsäganden upplevelsen att det har hänt, att han har förknippats med tidigare övergrepp. Det är vad han tror. Han tror att det är en missuppfattning. Han uppfattade inte målsäganden som rädd och paralyserad såsom målsäganden berättat.

Han tycker att det är olustigt att målsäganden har försökt nå hans anhöriga. Det känns olustigt. Han har mått dåligt av de falska anklagelserna.

Målsäganden har ringt till hans systrar. Ingen av hans systrar arbetar inom sjukvården, men en av hans systrar har arbetat som telefonist inom vården och något pass inom hemtjänsten.

Nienke Peters har uppgett i huvudsak följande. Hon och målsäganden är väninnor sedan december 2021 och de umgås fortsatt.

Den 18 februari 2023 besökte hon målsäganden på sjukhuset i Varberg. Hon var där dagen innan för att lämna saker. Det var då de bokade in besökstiden den 19 februari.

När hon kom den 19 februari var det Roger som kom och hämtade henne. Roger frågade direkt hur länge hon hade känt målsäganden. Målsäganden kom sedan till besöksrummet tillsammans med Roger och en annan sköterska. Hon uppfattade att målsäganden var så annorlunda från dagen innan. Det var hela kroppsspråket; målsäganden var liten i kroppsspråket och ville inte prata. Hon försökte ge målsäganden en kram, men målsäganden ville inte. När personalen hade lämnat berättade målsäganden att "han" hade rört på henne. Med "han" menade målsäganden mannen som varit där i besöksrummet. Målsäganden var rädd och tillbakadragen. Hon blev upprörd. Målsäganden berättade vad som hade hänt. Målsäganden hade legat och sovit och vaknat till av att mannen kom

in. Sedan hade mannen tagit på målsäganden. Mannen hade tagit på målsägandens kön innanför trosorna. När målsäganden hade kommit ut från rummet hade målsäganden varit rädd och hållit sig nära kvinnlig personal. Målsäganden var jätteledsen när målsäganden berättade. Målsäganden satt hopkrupen i stolen.

När målsäganden gick på toaletten under besöket bad hon personal om lite te. Sedan pratade hon med en sköterska om att Roger hade tagit på målsäganden. Målsäganden fick då berätta vad som hade hänt för sköterskan. Sköterskan sa då att sköterskan skulle hämta ytterligare en sköterska. Målsäganden fick sedan berätta vad som hänt igen. Sköterskorna frågade om det var därför som målsäganden hade hållit sig nära dem. Målsäganden berättade samma sak för sköterskorna som målsäganden hade berättat för henne.

Hon pratade med personalen senare på kvällen. Hon pratade också med personalen om att målsäganden bara skulle ha kvinnlig personal. Hon pratade med målsäganden i telefon även dagen efter.

Målsäganden sa att mannen hade varit inne och rört på målsäganden vid två tillfällen, första gången var utanpå kläderna och andra gången innanför trosorna. Hon tror att första gången var på benet och andra gången innanför trosorna.

Det var hon som uppmanade målsäganden att anmäla händelsen till polisen, men det ville målsäganden inte. Det var först efter att målsäganden hade pratat med sina föräldrar som de anmälde händelsen.

Målsäganden har berättat om händelsen för henne på samma sätt även senare.

Händelsen har påverkat målsäganden mycket. Efter att målsäganden hade gått på terapin som slutade i januari så mådde målsäganden bättre, målsäganden kunde gå och handla själv och så. Efter händelsen försämrades målsäganden och under sommaren lades målsäganden in igen. Målsäganden blev väldigt tillbakadragen och kunde inte gå ut och handla eller liknande.

Louise Lindvall har uppgett i huvudsak följande. Hon arbetade som mentalskötare på psykiatri och det gör hon fortfarande. Målsäganden var inlagd på PIVA i februari 2023.

Hon skulle arbeta kvällstur kl. 15 till 21. Då satt målsäganden i dagrummet med andra patienter. Målsägande hade bara varit på rummet tidigare. Målsäganden satt hopkurad och såg rädd ut. Målsäganden skulle få besök av en vän. Målsäganden och målsägandens vän bad om te, och sedan bad de henne att stanna kvar efter att hennes manliga kollega hade gått. Då berättade målsäganden att Roger hade tagit på henne utanför byxorna och tryckt handen mot underlivet. Det var ganska hårt så att handen kom mellan blygdläpparna, men utanpå byxorna då. Sedan hade Roger frågat målsäganden om målsäganden hade självmordstankar, om målsäganden hade duschat och om målsäganden hade pojkvän eller flickvän. Sedan hade Roger försökt ta på målsäganden innanför trosorna. Målsäganden visade som att Roger hade handen innanför målsägandens byxlinning. Då hade målsäganden tagit bort Rogers hand från sin mage, och då hade Roger gått ut. Målsäganden var väldigt rädd, ledsen och skärrad. Hon blev själv chockad över informationen. Hon kontaktade då den ansvariga sköterskan, som i sin tur kontaktade sektionsledaren. Den ansvariga sjuksköterskan kom också och pratade med målsäganden.

Hon och kollegan Malin satt kvar hos målsäganden, men hon minns inte om de satt kvar under hela besöket från Nienke. Hon uppfattade målsäganden som rädd.

Hon minns inte om hon träffade målsäganden dagen innan, men hon tror att hon arbetade även dagen innan.

Hon har arbetat med Roger under kanske fyra eller fem år. De var goda kollegor. Hon blev chockad av informationen.

NN3 har uppgett i huvudsak följande. Hon är mor till målsäganden. Hon kände till att målsäganden var inlagd på PIVA. Det var målsäganden som informerade om detta.

När målsäganden hade kommit hem från PIVA berättade målsäganden vad som hade hänt. Målsäganden berättade att Roger hade tagit på henne. Roger hade kommit in i rummet och satt sig vid sängkanten och tagit på målsägandens mage, ben och underliv utanpå byxorna. Sedan hade Roger tagit på målsägandens slida under byxorna. Roger hade frågat målsäganden om

målsäganden var en sådan flicka som tyckte om pojkar eller flickor, att han tyckte att målsäganden skulle duscha och att målsäganden sov för mycket. Målsäganden var väldigt upprörd och sammanbiten. Målsäganden var skakig. Målsäganden grät väldigt mycket när målsäganden väl hade berättat. Hon blev arg, förbannad och frustrerad. Hon kände direkt att de måste polisanmäla händelsen, så hon gick och ringde till polisen. Målsäganden sa inte så mycket om detta.

Hon förstod på målsägandens uppträdande att det var något allvarligt som hade hänt. Hon har inte sett målsäganden på det sättet tidigare när målsäganden berättat saker för henne.

Målsäganden hade berättat för sin pappa innan de satte sig ner tillsammans och målsäganden berättade för henne.

Målsäganden mådde väldigt dåligt efter händelsen. Målsäganden hade mått dåligt tidigare, men målsäganden hade blivit bättre efter att målsäganden slutfört en behandling i januari. Sedan mådde målsäganden sämre och lades in, men hon uppfattade att målsäganden blev mycket sämre efter inläggningen i februari. Efter det blev det katastrof. Målsäganden har mått väldigt dåligt.

Hon uppfattade inga tveksamheter i målsägandens berättelse. Hon kan inte se någon orsak till att målsäganden skulle hitta på något sådant.

Målsäganden hade inte Roger som kontaktperson, så Roger hade inte ansvar för målsäganden. När hon pratade med ansvarig personal på PIVA sa denne att de ibland gör byten. Hon tyckte att det var väldigt konstigt att det ska ha skett ett byte utan att målsäganden underrättades.

Hon känner till vad det var för medicinering som målsäganden fick. Hon frågade avdelningschefen om detta, och fick besked att det inte fanns någon medicin som målsäganden hade fått som skulle påverka målsäganden vid tiden för gärningen. Den medicin målsäganden skulle ha fått skulle ha gått ur kroppen.

Målsäganden fick först ingen hjälp efter händelsen. Under sommaren blev målsäganden inlagd i Halmstad. Det var resultatet av det mående som målsäganden drabbades av efter händelsen på PIVA.

Jennie Bengtsson har uppgett i huvudsak följande. Hon arbetade som psykiatrisjuksköterska, med hon hade en roll som sektionsledare. Hon blev upprindad på söndag eftermiddag av kollegan Malin. Malin berättade att det hade framkommit att Roger Karlsson gjort sexuella närmanden mot målsäganden. Malin frågade hur de skulle hantera detta. De kom överens om att hon skulle tala med målsäganden på måndag morgon.

På måndag morgon fick hon till sig att målsäganden inte hade sovit så mycket och att målsäganden var ledsen. Hon tror att målsäganden hade fått ”vid-behovs-medicin” som var ångestdämpande. Hon gick in till målsäganden och hon antecknade vad målsäganden berättade för henne. Roger hade kommit in till målsäganden på söndagen och känt på målsägandens panna. Roger hade hämtat termometer och sedan kommit tillbaka. Målsäganden berättade att Roger hade fört sin hand under täcket och smekte målsägandens mage och sedan ner på underlivet utanpå kläderna och sedan att Roger tog på målsäganden under kläderna. Hon informerade målsäganden om att hon skulle rapportera till chefen Anna. Sedan berättade målsäganden även för Anna. Sedan fick målsäganden berätta om händelsen även i ett läkarsamtal. Totalt har hon lyssnat till målsägandens version tre gånger. Hon uppfattade att målsägandens redogörelse var likadan varje gång. Målsäganden varken lade till eller drog ifrån något. Målsäganden fick också skriva ner sin version.

Hon uppfattade att målsäganden hade skräck i blicken när målsäganden berättade. Målsägande skakade och var ledsen och ångestladdad. Målsäganden kunde inte prata om det utan att bli ledsen och ångestpräglad.

Hon fick i uppgift att kalla in Roger. Hon bad Roger att komma vid kl. 13, men Roger sa att han inte skulle hinna det. Roger frågade vad det gällde, men hon svarade att hon inte kunde säga detta. De bestämde en lite senare tid, men sedan ringde Roger och sa att han kunde komma direkt.

En kontaktperson innebär att det är den personalen som patienten har kontakt med i första hand avseende allt utom mediciner, vilket sköts av sjuksköterska. Om man tilldelas en patient som kontaktperson ska man presentera sig för patienten. Hon ställer sig frågande till att en person som inte är kontaktperson går in till en patient. Hon fick ingen klarhet i varför Roger hade varit på

målsägandens rum.

Hon träffade målsäganden samma dag som målsäganden skrevs ut. Målsäganden var fortfarande skärrad efter händelsen. Hon uppmanade målsäganden att berätta om vad som hade hänt för målsägandens mamma.

Hon upplevde att målsäganden var närvarande och inte alls förvirrad.

När hon informerade Roger så skrattade Roger åt det som att det vore ett skämt. Om hon i polisförhör sagt att Roger blev chockad så kan det stämma.

DOMSKÄL

Skuld

Försök till grov våldtäkt

I målet har det inte varit möjligt att höra målsäganden om den situation som omfattas av åtalet. Målsäganden var 88 år och svårt demenssjuk vid tidpunkten för gärningen. Det har dock framkommit att hon till Linnea Emanuelsson ska ha uttryckt ”jag har ju inte blivit slagen eller så, men det är klart att man blir rädd”.

Det är ostridigt att Roger Karlsson såsom undersköterska varit på målsägandens rum och att han där varit placerad i närhet av sängen där målsäganden låg. Roger Karlsson har beskrivit händelsen som att han bara hjälpte målsäganden att lägga sig ner, att målsäganden då tog tag i hans kläder – dock utan att byxorna åkte ner – och att han inte heller i övrigt, vare sig genom handling eller med intention, agerat såsom åklagaren har påstått.

Mot Roger Karlssons uppgifter står Lisa Sandbergs beskrivning av det händelseförlopp som hon iakttagit med fri sikt från 5–6 meters håll stående i dörröppningen in till målsägandens rum. Att sikten varit fri framgår också av förevisade fotografierna från dörröppningen in mot målsägandens säng.

Lisa Sandberg har uppgett sig vara helt säker på den situation som utspelade sig framför henne, att Roger Karlsson försökte förmå målsäganden till oralsex med honom och att målsäganden förde sin mun mot Roger Karlssons underliv när hon avbröt genom att utbrista ”Roger, vad gör du?”. Tingsrätten bedömer

också att hennes samlade beskrivning vid huvudförhandlingen ger mycket goda skäl för en sådan tolkning. Vidare bedömer tingsrätten att hennes redogörelse framstår som alltigenom trovärdig. Frågan är då om hon ändå kan ha misstagit sig.

Lisa Sandberg har vid huvudförhandlingen – till skillnad från i polisförhör – uppgett att hon inte minns att hon ska ha sett Roger Karlssons könsorgan i samband med att han drog ner sina byxor. Ställd inför uppgifter som hon vid flera tillfällen lämnat under polisförhör, att hon skymtade del av Roger Karlssons könsorgan, så har hon uppgett att hon inte skulle hitta på detta om det inte var så, men att hon inte har några sådana minnesbilder idag.

Med hänsyn till att de hänvisade polisförhören hölls i mycket nära anslutning till händelsen och att Lisa Sandberg uppgett att hon inte har någon anledning att ifrågasätta att hon sagt såsom antecknats eller att det skulle vara korrekt, så bör uppgiften tillmätas ett visst, om än något begränsat, bevisvärde. Oavsett detta bedömer tingsrätten att Lisa Sandbergs samlade beskrivning av händelsen framstår som tillförlitlig. Att hon direkt efter händelsen talat med cheferna Pia Lindskog och Maria Alexandersson påverkar inte tillförlitligheten i hennes iakttagelser, men det stärker ytterligare tilltron till hennes utsaga, liksom vad Pia Lindskog och Maria Alexandersson berättat om Lisa Sandbergs reaktion på händelsen. Därtill har fler personer vittnat om att målsäganden har uppträtt ovanligt oroligt och ängsligt efter händelsen. Sammantaget bedömer tingsrätten att den bevisning som åklagaren har förebringat är tillräckligt robust för att Roger Karlsson ska kunna fällas till ansvar för den åtalade gärningen. Samtidigt finner tingsrätten inget i Roger Karlssons utsaga som förklarar eller förtar bevisvärdet av de iakttagelser som Lisa Sandberg gjort och berättat om. Det har inte framkommit någon som helst anledning till varför Lisa Sandberg skulle beljuga Roger Karlsson. Att Roger Karlsson uppgett att han inte skulle göra som påstås bland annat av risken att upptäckas förtas av det märkliga sammanträffandet att Roger Karlsson gett den enda andra kollegan på avdelningen lov att gå tidigare inför avlösning. Inte heller vad Roger Karlsson uppgett om sin okunskap om kameraövervakningen på arbetsplatsen förtar värdet av Lisa Sandbergs iakttagelser. Sammantaget bedömer tingsrätten att Roger Karlsson är överbevisad om att ha agerat uppsåtligt i enlighet med

åtalet. Det förelåg en uppenbar risk för brottets fullbordan.

Med hänsyn till målsägandens svåra demenssjukdom och att hon också var utlämnad till Roger Karlssons vård och omsorg bedömer tingsrätten att hon varit att bedöma som hjälplös, samt att Roger Karlsson mot denna bakgrund också visat sådan särskild hänsynslöshet som innebär att brottet bör bedömas som försök till grov våldtäkt.

Grovt sexuellt övergrepp

Målsäganden har lämnat en berättelse som framstår som mycket trovärdig och tillförlitlig. Vidare har det enligt tingsrätten tydligt framkommit i uppgifter från vårdpersonal att målsäganden inte var medicinerad eller uppträdde på ett sådant sätt som påverkar denna bedömningen. Målsäganden har också berättat om händelsen för vittnena Nienke Peters och Louise Lindvall i mycket nära anslutning till händelsen. Hon har också berättat om händelsen på samma sätt för Jennie Bengtsson och sin mor. Vad målsäganden berättat för vittnena överensstämmer med vad målsäganden berättat vid huvudförhandlingen. Vittnena har också uppfattat att målsäganden varit rädd och ledsen efter händelsen och att målsägandens beteende förändrades. Redan mot denna bakgrund förtjänar målsägandens utsaga en mycket hög tilltro. Vidare har Nienke Peters och målsägandens mor vittnat om hur målsäganden alltsedan händelsen påverkats dramatiskt till det sämre. Av journalanteckningar framgår också att målsäganden till följd av händelsen valt att avstå från vård vid Varbergs sjukhus trots att detta skulle vara till gagn för henne. Sammantaget bedömer tingsrätten att målsägandens uppgifter kan läggas till grund för en fällande dom. Roger Karlssons förnekande förtar inte värdet av åklagarens bevisning. Det finns också skäl att påtala att tingsrätten uppfattat att det inte framkommit något trovärdigt skäl till varför Roger Karlsson överhuvudtaget gick in till målsäganden. Roger Karlsson var inte målsägandens kontaktperson och han skulle snart avsluta sitt arbetspass. Inte heller sektionsledaren Jennie Bengtsson har fått någon klarhet i varför Roger Karlsson besökte målsäganden på rummet. Vid en samlad bedömning finner tingsrätten Roger Karlsson överbevisad om att han uppsåtligen agerat enligt åtalet.

Den beröring som målsäganden berättat om, att Roger Karlsson bland annat

vidrört hennes inre blygdläppar, utgör inte en sådan penetration som medför ansvar för våldtäkt. I stället är gärningen att bedöma som ett sexuellt övergrepp.

Med hänsyn till att Roger Karlsson såsom skötare medvetet utnyttjat målsägandens utsatta situation som inlagd patient på psykiatrisk avdelning har han visat sådan särskild hänsynslöshet som medför att brottet bör bedömas som grovt.

Påföljd

Roger Karlsson döms för försök till grov våldtäkt och grovt sexuellt övergrepp. Det samlade straffvärdet motsvarar enligt tingsrätten 3 års fängelse.

Roger Karlsson förekommer inte i belastningsregistret.

Av inhämtad personutredning framgår bland annat att Roger Karlsson bedöms ha ett övervakningsbehov och att han är lämplig att utföra samhällstjänst, något som han har samtyckt till.

Tingsrätten finner ingen anledning att beakta att Roger Karlsson stängts av från sitt arbete i samband med händelsen den 19 september 2024.

Med hänsyn till brottslighetens karaktär och straffvärde finner tingsrätten inget utrymme för en icke frihetsberövande påföljd. Straffet ska därmed bestämmas till fängelse i enlighet med straffvärdet.

Skadestånd

Försök till grov våldtäkt

Den brottslighet som Roger Karlsson har utsatt målsäganden för under de speciella omständigheter som framkommit har enligt tingsrätten medfört en kränkning motsvarande det yrkade beloppet. Tingsrätten anser också att målsäganden ska tillerkännas ersättning för sveda och värk med skäligen 15 000 kr (jfr NJA 2019 s. 1064). På det samlade beloppet ska utgå ränta enligt lag från dagen för brottet.

Grovt sexuellt övergrepp

Den brottslighet som Roger Karlsson har utsatt målsäganden för i en uppenbart utsatt situation under vård på en psykiatriavdelning har enligt tingsrätten medfört en kränkning motsvarande det yrkade beloppet. Målsäganden har bland annat beskrivit hur hon drabbats av äckel inför sin egen kropp och en otrygghet som medfört att hon isolerat sig.

Tingsrätten anser också att yrkandet om 10 000 kr för sveda och värk bör bedömas som skäligt (jfr samma rättsfall). På det samlade beloppet ska utgå ränta enligt lag från dagen för brottet.

Sekretess

Sekretessbestämmelsen i 35 kap 12 § offentlighets- och sekretesslagen (2009:400) ska fortsätta att vara tillämplig på uppgifter om målsägandenas identiteter och på uppgifter som lagts fram inom stängda dörrar och som kan röja målsägandenas identiteter.

Sekretessbestämmelsen i 21 kap 1 § offentlighets- och sekretesslagen (2009:400) ska fortsätta att vara tillämplig på uppgifter som lagts fram inom stängda dörrar och som omfattar målsägandenas hälsotillstånd.

Ersättning

De av försvararen och målsägandebiträderna var för sig begärda ersättningarna bedöms som skäliga och ska tillerkännas dem av allmänna medel. Kostnaden ska med hänsyn till Roger Karlssons ekonomiska underlag och den omständigheten att han döms till ett längre fängelsestraff stanna på staten.

Brottsofferfond

Roger Karlsson ska betala lagstadgad avgift till brottsofferfonden.

RÄTTEN

Rådmannen Magnus Lindahl samt nämndemän.

Digitalt signerad av rådmannen Magnus Lindahl

ÖVERKLAGANDEINFORMATION

Hur man överklagar

Överklagandet ska ha kommit in till Varbergs tingsrätt senast **den 5 november 2025**. Överklagandet ska vara skriftligt. Varbergs tingsrätt skickar det vidare till Hovrätten för Västra Sverige.

Överklaga efter att motparten överklagat

Om ena parten har överklagat i rätt tid så har den andra parten också rätt att överklaga, även om tiden har gått ut. Det kallas att anslutningsöverklaga.

En part kan anslutningsöverklaga inom en extra vecka från det att överklagandetiden har gått ut. Ett anslutningsöverklagande måste alltså komma in inom 4 veckor från domens datum.

Ett anslutningsöverklagande upphör att gälla om det första överklagandet dras tillbaka eller av något annat skäl inte går vidare.

Så här gör du

1. Skriv Varbergs tingsrätt och målnummer.
2. Förklara varför du tycker att domen ska ändras. Tala om vilken ändring du vill ha och varför du tycker att hovrätten ska ta upp ditt överklagande (läs mer om prövningstillstånd längre ner).
3. Tala om vilka bevis du vill hänvisa till. Förklara vad du vill visa med varje bevis. Skicka med skriftliga bevis som inte redan finns i målet. Vill du ha nya förhör med någon som redan förhörts eller ny syn (till exempel besök på en plats), ska du berätta det och förklara varför. Tala också om ifall du vill att målsäganden ska komma personligen till en huvudförhandling.
4. Lämna namn och personnummer eller organisationsnummer. Lämna aktuella och fullständiga uppgifter om var domstolen kan nå dig: postadresser, e-postadresser och telefonnummer. Om du har ett ombud, lämna också ombudets kontaktuppgifter.
5. Skriv under överklagandet själv eller låt ditt ombud göra det.
6. Skicka eller lämna in överklagandet till Varbergs tingsrätt. Tänk på att

skicka det i god tid med hänsyn till postgången.

Vad händer sedan?

Varbergs tingsrätt kontrollerar att överklagandet har kommit in i rätt tid. Om det har kommit in för sent avvisar domstolen överklagandet. Det innebär att domen gäller.

Om överklagandet har kommit in i tid skickar domstolen överklagandet och alla handlingar i målet vidare till Hovrätten för Västra Sverige.

Har du tidigare fått brev genom förenklad delgivning kan även Hovrätten för Västra Sverige skicka brev på det sättet.

Prövningstillstånd i hovrätten

När överklagandet kommer in till Hovrätten för Västra Sverige tar domstolen först ställning till om målet ska tas upp till prövning. Om du *inte* får prövningstillstånd gäller den överklagade domen. Därför är det viktigt att ta med allt du vill föra fram i överklagandet.

När krävs det prövningstillstånd?

Brottmålsdelen

I brottmålsdelen behövs prövningstillstånd i två olika fall:

- Den åtalade har dömts enbart till böter.
- Den åtalade har frikänts från ett brott som inte har mer än 6 månaders fängelse i straffskalan.

Skadeståndsdelen

Det krävs prövningstillstånd för att hovrätten ska pröva en begäran om skadestånd. Undantag kan gälla när en dom överklagas i brottmålsdelen och det är kopplat till en begäran om skadestånd till brottet. Då krävs inte prövningstillstånd om

- det inte krävs prövningstillstånd i brottmålsdelen eller om
- hovrätten meddelar prövningstillstånd i brottmålsdelen.

Beslut i övriga frågor

I de mål där det krävs prövningstillstånd i brottmålsdelen (se ovan), krävs det också prövningstillstånd för sådana beslut som bara får överklagas i samband med att domen överklagas. Beslut som kan överklagas särskilt kräver inte prövningstillstånd.

När får man prövningstillstånd?

Hovrätten ger prövningstillstånd i fyra olika fall:

1. Hovrätten bedömer att det finns anledning att tvivla på att tingsrätten har dömt rätt.
2. Hovrätten anser att det inte går att bedöma om tingsrätten har dömt rätt utan att ta upp målet.
3. Hovrätten behöver ta upp målet för att ge andra domstolar vägledning i rättstillämpningen.
4. Hovrätten bedömer att det finns synnerliga skäl att ta upp målet av någon annan anledning.

Vill du veta mer?

Mer information finns på www.domstol.se. Ta kontakt med Varbergs tingsrätt eller Hovrätten för Västra Sverige om du har frågor.